

en gæv Venstremand, der hedder Martin Nielsen, tidligere formand for DLG, og der er en Hans Damgaard. »Vandalismens triumf, Skjern Å, os andre, og hvem har ansvaret for Skjern Å-dalen«.

Her er minsandten en Jens Kirk – jeg tror, han er medlem af Folketinget – som kræver åben dagsorden omkring Skjern Å. Det var jo, fordi det kun var formanden, der måtte udtale sig, og det skulle endelig foregå så lukket som muligt. Her er erhvervsfolk til miljøministeren: »Undskyld Skjern Å-projekt«. Jeg kan ikke læse dem alle sammen, men der er en 30-40 erhvervsdrivende i området, der protesterer. »Med sumpen kommer mygge, fluer og bremserne igen«. »Havde vi ikke reguleret åen i 1960'erne, er jeg overbevist om, at det havde været et pilekrat derude nu«. »Økonomisk har afvandingen været et aktiv for egnen«. Det er et ældre ægtepar, der nævner det. Og sådan kunne jeg faktisk blive ved, men det tillader tiden jo altså ikke.

Det, jeg vil sige, er, at Folketinget kører videre med, at projektet skal gennemføres, mens befolkningen er imod. Lokalområdet får heller ikke her lov til selv at bestemme, og derfor er det jo som så ofte før tom snak, når Socialdemokratiet og SF og andre snakker om nærdemokratiet og nærdemokratiets indflydelse på området: Man mener det ikke, for det er herinde, man bestemmer, og så må lokalbefolkningen føje sig.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil bare præcisere, at det, der kommer frem ved detailprojekteringen, hvor det skal godtgøres, at der ikke sker nogen af de mange forskellige ulykker, som nogle har forudset, selvfølgelig er noget, der vil influere på alle, og det er ikke bare et spørgsmål om Venstre. Vi står selvfølgelig alle sammen – går jeg ud fra – fast på, hvad vi har sagt i beretningen om, at det skal godtgøres, at de ting rent faktisk ikke sker, så jeg går ud fra, at der her ikke er nogen forskel på Venstre og de andre partier bag beretningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 174: Forslag til lov om ophævelse af lov om bidrag til udgifterne ved brandvæsenet i København og lov vedrørende den kommunale beskatning af faste ejendomme i Frederiksberg Kommune og om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Ophævelse af brandbidrag).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 26/2 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Poul Erik Dyrland (S):

Lovforslaget, som vi nu skal behandle, ophæver to endda meget gamle love, en lov fra 1913 og en lov fra 1938. Når vi nu ophæver de her to love om brandbidrag gældende henholdsvis for Frederiksberg og Københavns Kommuner, ja, så ligestiller vi jo med det forslag, vi her behandler, disse kommuner med landets øvrige, for så vidt angår finansieringen af udgifter til brandbekæmpelse.

For os at se er der tale om en forenkling. Der er som sagt tale om en ligestilling, som vi kun kan være tilfredse med i den socialdemokratiske gruppe. Vi har også bemærket, at såvel Københavns Kommune som Frederiksberg Kommune fuldt ud støtter dette lovforslag og dets indhold – de er jo dybt involverede i denne sag – og vi kan også støtte forslaget fra den socialdemokratiske gruppe.

Else Winther Andersen (V):

Dette lovforslag har jo to elementer. Den ene del er ophævelse af bidraget til brandvæsenet i Københavns Kommune og på Frederiksberg –

og lovene kan vi da i hvert fald med god ret sige er af ældre dato – og den næste del er så en anden form for finansiering i stedet for disse brandbidrag, og det vil man så gøre ved at forhøje grundskyldspromillen i henholdsvis 2 og 4 år.

Den første del af lovforslaget synes Venstre er en god idé. Vi får ophævet bidraget til brandvæsenet, og vi begynder dermed at stile efter at lave samme vilkår for de to omtalte kommuner som i resten af landet.

Den anden del med selve finansieringen af det – som den overgangsløsning, som det jo sådan set er – havde vi da gerne set var startet med, at vi finansierede på samme måde, som man gør med den slags ting i resten af landets kommuner. Her har man så valgt at hæve grundskyldspromillen.

Men hvis det går sådan, at Venstre i den sidste ende stemmer for dette forslag, fordi vi er glade for den første del, så vil vi gerne slå en meget tyk streg under, at det her er en overgangsløsning, og en tyk streg under det, der står i lovforslaget om, at det er over henholdsvis 2 og 4 år, at der sker en aftrapning, så man ikke på et senere tidspunkt går ind og forlænger de her ting. Vi kan jo også godt se ud af lovforslaget og bemærkningerne dertil, at det reelt er et mindre bidrag end det, man ophæver i dag, i kraft af at man skulle have hævet promillen endnu mere. Man skulle være fuldt dækkende. Så hvis jeg skal opfatte det rigtigt, er Københavns brandberedskab jo sådan set derhenne, hvor man også begynder at kunne gøre det måske lidt billigere end det, der foregår i dag.

Men på lang sigt synes vi, det er fint, at udgifter og indtægter kommer til at ligge de rigtige steder.

Torben Rechendorff (KF):

Da mit partis ordfører, fru Pia Christmas-Møller, ikke kan være til stede, skal jeg på den konservative folketingsgruppes vegne fremføre følgende:

Vi er enige med indenrigsministeren i, at det er godt at få ryddet op i gamle bestemmelser, og man må jo erkende, at love af 1913 og 1938 om bidrag til udgifterne ved brandvæsenet i København hører til om ikke rædselskabinettet så dog i hvert fald til pulterkammerafdelingen. Derfor kan Det Konservative Folkeparti støtte ophævelsen af disse gamle bestemmelser. Det er så det første.

Det andet er, at det vel også siger sig selv, at når man fjerner en skat, men fortsat skal have det pågældende område finansieret, ja, så må der vel gives de to kommuner mulighed for delvis dækning af det bortfaldne provenu.

Men jeg vil godt allerede nu og lidt i overensstemmelse med det, fru Else Winther Andersen sagde, sige, at vi gerne i udvalget vil bore lidt mere i de mere konkrete satser. Den i forvejen høje grundskyldspromille i København får jo altså nu en tand til i 1998 og i 1999, og vi spørger: Er det nu også nødvendigt?

Og i samme forbindelse vil vi gerne vide, om det hidtil opkrævede brandbidrag lige nøjagtig eller næsten eller rigeligt har dækket udgifterne til de to kommuners brandvæsner.

Men jeg skal så også sige, at vi regner med at få tilfredsstillende svar på disse spørgsmål, og jeg tror, at Det Konservative Folkeparti ved tredje behandling kan stemme for lovforslaget.

Villy Søvnald (SF):

Lovforslaget har jo til hensigt at ophæve den særstatus, der alene findes to steder i kongeriget, nemlig på Frederiksberg og i Københavns Kommune. I det øvrige land finansieres brandslukningen over den almindelige skatteopkrævning. Vi er helt enige i det principielle sigte, nemlig at give større frihedsgrader lokalt.

Det, der har været debatteret indtil nu, har så været kompensationen. Jeg tror, det vil være svært at forstå, hvis man laver denne løvændring uden samtidig at give mulighed for øgede skatteindtægter. Det, der foreslås helt konkret, er, at grundskyldspromillen kan hæves med 4 promille det første år og 2 promille det næste år.

Det, vi er lidt forundrede over, er, hvorfor man gør det tidsbegrænset, for det betyder alt andet lige, at man klemmer enten andre finansieringer, og det vil sige personskatten, eller også tvinger man en situation igennem, hvor der mangler finansiering, og det vil sige besparelser.

Jeg synes også, det er stærkt forunderligt at høre partier, der normalt omtaler det kommunale selvstyre i rosende vendinger, og her tænker jeg på såvel Venstres som Det Konservative Folkepartis indlæg. Hvorfor i himlens navn, kunne man spørge, siger partier, der normalt er tilhængere af meget høje lokale frihedsgrader, at man skal bindes på en bestemt grundskyldspromille? Hvorfor ikke lade det være op til det lokale demokrati at beslutte? Det må da være et meget stort samvittighedsspørgsmål for partier, der i øvrigt normalt siger, at det kommunale

selvstyre er noget, man skal værne om, noget, man skal udvide. Hvorfor skal staten blande sig i det her? Hvorfor ikke lade det her være tidsubegrænset og lade det være op til det lokale demokrati at beslutte, om man vil fortsætte den opkrævning af grundskylden? Vi har i SF altid været tilhængere af meget høje lokale frihedsgrader, og vi har altid været modstandere af, at der var lofter over såvel grundskylden som dækningsafgiften.

Det vil vi være optaget af under udvalgsbehandlingen. Vi synes, det er usagligt. Vi synes, de to kommuner bliver klemt mellem to ubehagelige valg: enten at skulle forhøje personbeskatningen eller at skulle spare sig igennem det manglende provenu, der er konsekvensen, hvis man igen skal sænke grundskyldspromillen efter 2 år.

Så er det nævnt i lovforslaget, at for at undgå utilsigtede udligningsmæssige konsekvenser er der lagt op til en justering af loven om kommunale udlignings- og tilskudssystemer. Vi forstår sætningen sådan, at det ikke er den store omgang, vi skal i gang med, men alene den del af det, der flyder af de her ændringer, der er til debat. Under de forhold har vi ikke noget at indvende mod det.

Så det, vi vil være optaget af, er at få lov til at gennemføre kommunalt selvstyre i langt mere vidtgående omfang, end der lægges op til i forslaget, nemlig også retten til at beholde en højere grundskyldspromille, hvis man foretrækker det i det lokale demokrati.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det lyder jo meget interessant, det, hr. Søvnal er inde på med hensyn til grundskyldspromillen, men jeg kunne forstå indlægget sådan, at SF's tanke ene og alene er, at kommunerne så frit kan føre grundskyldspromillen, havde jeg nær sagt, helt op i vejret. Jeg synes ikke rigtig, jeg hørte nogen røster om at gøre det til den anden side.

Jeg vil gerne erindre hr. Søvnal og SF om, at vi jo engang kunne fastsætte grundskyldspromillerne frit. Der var et antal kommuner i dette land, der ansatte deres grundskyldspromille til nul, og det fandt dette Folketing så ud af, og den gik ikke længere. Så den laveste grundskyldspromille, man kan have, så vidt jeg husker – jeg vil ikke hænges op på det – er 6.

Og jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Søvnal: Vil det sige, det kun er, når man hæver

grundskyldspromillen, der skal være frit slag, eller skal der også være frit slag til at sætte grundskyldspromillen ned? Det synes jeg nok kunne være interessant, og det beskæftigede hr. Søvnal sig overhovedet ikke med.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Det er nu mere, inden hr. Villy Søvnal gør det for besværligt. Når nu hr. Villy Søvnal siger, at det må være et stort samvittighedsspørgsmål for Venstre og Det Konservative Folkeparti, så kender jeg selvfølgelig ikke tærsklen for, hvornår noget er stort i hr. Søvnals oplevelsesverden.

Men jeg vil dog på den anden side gerne bekræfte, at Det Konservative Folkeparti er tilhænger af høje frihedsgrader i det kommunale selvstyre.

Det kolliderer desværre lidt med et andet synspunkt, som vi også har, nemlig at vi er tilhængere af så lave skatter som overhovedet muligt, og det er klart, at de to principper af og til kommer i kollision med hinanden. Når hr. Søvnal nu siger, at de to kommuner bliver klemt, er det vel rigtigt at gøre opmærksom på, at de to kommuner på det allernærmeste har erklæret sig indforstået med, at lovforslaget er bygget op, som det er bygget op, og at overgangsperioden bliver, som den bliver. Så jeg skynder mig at sige og skuffer måske hr. Søvnal lidt: Et stort samvittighedsspørgsmål for Det Konservative Folkeparti er det altså ikke.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg skal sige til hr. Nødgaard, at det, der er lagt op til, er at hæve loftet, og det er derfor, at det var det, jeg var mest optaget af.

Vi er som sagt tilhængere af, at der ikke er noget loft. Men at lave den kortslutning, at vi skulle være tilhængere af, at der ikke er nogen bund, ville være forkert, for det ville være et udtryk for, at de ejendomme, der ligger i en kommune og nyder en række gratis rettigheder til at få rensat deres veje, til at få ryddet sne osv., ikke skulle være med til at finansiere det. Den type af gratisydelse til folk, der er forholdsvis velhavende, vil vi i sagens natur ikke bryde os om, så det er ikke et forslag om at fjerne bunden, det er et forslag om at hæve loftet.

Så kan jeg godt forstå De Konservatives kollision mellem de høje frihedsgrader og de lave skatter. Det er, mener jeg, en meget reel diskussion, og her er det som sagt SF's vilje at forsøge

at forhøje den del, der betales af kommunerne, af dem, som vi synes er nogle af de mest privilegerede, når pengene skal kradses ind.

Det er derfor, SF altid har været tilhænger af at fjerne lofterne på dette område. Det gælder både grundskyld, og det gælder også dækningsafgift. Jeg er så glad for, at det ikke er et samvittighedsspørgsmål, vi har bragt De Konservative ud i.

Aage Brusgaard (FP):

Tingene kører som sædvanlig noget op og ned. Under behandlingen af det tidligere forslag om Skjern Å ville SF, at kommunerne overhovedet ingen selvbestemmelse skulle have. Så kommer vi til dette forslag, og her siger hr. Villy Søvnald, at kommunerne skal have så stor frihed som muligt. Det går sådan lidt op og ned.

Jeg vil kort sige, at Fremskridtspartiet kan støtte lovforslagets del om, at kommunerne bliver fri for at opkræve brandbidrag – sådan hedder det vist.

Der står i bemærkningerne, at Københavns Kommune får 212 mio. kr. ind på den konto i indeværende år. Det er et beløb, mener vi nok, at en så stor kommune burde kunne spare. Hvis kommunen skulle have samme serviceniveau som kommunerne i landdistrikterne i Jylland, var der ingen problemer med at spare så lille et beløb.

Dette er så et forslag om, at de i stedet må hæve grundskyldspromillen. Det vil vi i Fremskridtspartiet vende os imod, og vi vil komme med et direkte ændringsforslag.

Københavns Kommunes store problem igenem de sidste 20 år er netop, at de har jaget erhvervslivet vestpå ud af byen, og derfor er der næsten kun pensionister og rotter og bistandsklienter tilbage. Jeg tror, det var i forgårs, at det var fremme i pressen, hvor store tilskud Københavns Kommune fik: 57 mia. kr. var det vist, det kan jeg ikke lige slå fast, men det var i hvert fald et meget stort beløb. Jo mere vi hele tiden hjælper kommunen til, at nu kan de bare kræve nogle flere penge ind, des flere jager de enten til Sverige eller til Jylland.

Derfor vil vi komme med et ændringsforslag til § 3, nr. 1, stk. 2, hvor der står, at grundskyldspromillen i en kommune skal udgøre mindst 6 og højst 24, men at Københavns Kommune må gå op til 28. Det, vi vil komme med som ændringsforslag, er, at i det mindste ordet »skal« udgår, så der kommer til at stå »kan«. Vi mener faktisk, at kommunen skal have lov til at

gå så langt ned, som den selv vil, og vi mener absolut ikke, at Københavns og Frederiksberg Kommuner skal have lov til at gå længere op end andre kommuner. De må finde en løsning til at spare på midlerne. Men vi er enige i det med ophævelse af brandbidraget.

Frank Aaen (EL):

Det lyder meget tilforladeligt med sådan en forenkling og ligestilling mellem landets forskellige kommuner, men effekten af det forslag, vi har her, er jo, at man overfører skat fra grundejerne til skatteyderne i almindelighed i hvert fald efter en vis overgangsperiode. Det er i virkeligheden imod Enhedslistens skattepolitiske målsætning. Vi er faktisk tilhængere af, at en større del af skatten lægges over på jord og fast ejendom.

Vi vil godt pege på, at med den internationalisering, der sker, og som vi i en vis grad lader os påføre frivilligt via vores EU-medlemskab, er jordskatter og skatter på fast ejendom en af de mest stabile skattekloder, vi har. Af gode grunde kan denne skattekilde ikke flyttes ud af landet, og derfor er den faktisk en af dem, som vi tror i det lange løb vil få en større vægt i vores samlede skattesystem.

Socialt set er det også en af de bedre skattekloder, da der er en klar overvægt af rige mennesker blandt dem, der har den største ejendomsret til jord og fast ejendom. Derfor er vi faktisk imod den skattetekniske virkning, som dette forslag får i den form, hvori det foreligger her i dag.

Muligheden for at rette op på det vil være, at man fjernede loftet for grundskylden og på den måde gjorde det helt frivilligt for Københavns og Frederiksberg Kommuner at overføre bidraget fra en særordning til en almindelig grundskyldsbeskatning. Hvis det var det, vi kunne nå frem til i udvalgsarbejdet: at loftet for grundskylden blev fjernet, kunne vi også støtte forenklingen og ligestillingen. Men som det foreligger, kan vi ikke støtte det.

Poul Nødgaard (DF):

Hvis man ser på dette lovforslag, synes jeg nok, at det er et, vi i Dansk Folkeparti godt kan gå ind for. De 212 mio. kr., det drejer sig om for Københavns Kommune, skal jo findes.

Nu laver man så en ordning med, at man det første par år tager noget, endda ikke engang hele beløbet, over grundskyldspromillen, for så vidt jeg har læst i forslaget, skulle grundskylds-

promillen reelt op på 39,8 for at give dækning for de 212 mio. kr., hvis jeg læser forslaget korrekt. Nu har man så sat det til 38, og så graderer man det nedad.

Da borgerne skal af med disse penge for at have et ordentligt brandvæsen, ligesom man har i alle andre kommuner, er det bare et spørgsmål om, hvordan det skal betales. Så har man lavet denne ordning over 2-3 år og i øvrigt for Frederiksberg en helt anden ordning, hvor man direkte lader brandbidraget fortsætte, men graderer det væk over 4 år, og så ender det på indkomstkatten, og det gør det også for Københavns Kommune i løbet af 3-4 år, eller hvor længe der går.

Det er jo stort set de samme mennesker, der betaler, hvad enten det er grundejere, eller det er dem, der betaler indkomstkatten, så umiddelbart kan der ikke være nogen tvivl om, at der stadig væk skal være et godt brandvæsen i København. Om man gør det på den ene eller den anden måde, er reelt ligegyldigt. Jeg synes lige så godt, man kunne have taget tyren ved hornene og have afskaffet det, så det indgik i den kommunale ligning for indkomstkatten med det samme, og så have beholdt grundskyldspromillen uændret.

Sådan ser Dansk Folkeparti på det, men vi stemmer nok under alle omstændigheder for det foreliggende forslag, for jeg synes, der er fornuft i det. Jeg troede i øvrigt slet ikke, sådan noget eksisterede mere, men man bliver jo somme tider klogere, for hver gang man læser noget.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Efter at have lyttet til debatten synes jeg godt, at jeg med god samvittighed kan sige tak for en positiv modtagelse.

Jeg ser dette lovforslag i en lidt anden sammenhæng end det, der har været nævnt her, nemlig den, at vi er i fuld gang med at få gjort Københavns Kommune til en ganske almindelig

kommune. Vi er meget tæt på at få en ny styrelseslov, så alle kommuner nu engang er under samme lov. Derfor kan man godt kalde det her for et lille stykke oprydningsarbejde. Det er formentlig den sidste rest fra de rigtig, rigtig gamle dage i København, hvor alting var anderledes end i resten af landet, og derfor er det også ud fra en slags ordenshensyn, at vi i den samme periode, hvor vi skaber en ny styrelseslov, også får dette spørgsmål bragt på plads.

Jeg ser frem til en hurtig vedtagelse af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 12. marts 1997, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvisse til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.26
